

Nenahraditelní (21.3.2014)

Občas slýcháváme, že každý z nás je nahraditelný. Někdy je dokonce v oněch slovech skrytá výhrůžka „nemysli si, že nejsi nahraditelný“. Ale ona to není tak docela pravda.

Samozřejmě, každý z nás zastáváme v životě nějakou roli, nebo spíš několik rolí: dítě, rodič, pracovník, manžel, přítel, soused, kolega... A ve všech těch rolích můžeme být nahrazeni někým jiným; je jen otázkou, jak dobrý herec naši roli dostane.

Ale jako lidé, jako svébytní jedinci jsme nenahraditelní všichni. Všichni se nějak dotýkáme lidí kolem sebe a zanecháváme za sebou své otisky. Ve svém díle, na internetu, ve svých bližních. Každý člověk nás tak či onak obohacuje, a to dokonce i ve chvíli, kdy si myslíme, že nám něco upírá, něco nám bere.

Jsou ale lidé, jejichž stopa je hlubší a jejichž nenahraditelnost se nás dotýká bolestněji. Mezi takové lidi patří i www. Víím, psával se WWW, a teď na Neviditelném psu – jak podotkl – ze skromnosti Www, ale já jsem ho oslovovala www nebo dvojitě trojitě, tak to už tak nechám.

Během uplynulých let jsme bývali s www porůznu v kontaktu. Poprvé se mi ozval začátkem února 2007, když se připravovalo CD Úsměvy pro Dede – pro nepamětníky upřesním, že Dede tehdy byla první zimu v Norsku a Lucka (veterinářka) vymyslela, že jí pošleme naše usmívající se fotografie. Www tu svou poslal také a od té doby nechyběl v žádných Úsměvech. Snad jen kousek látky na deku neposlal.

Nechyběl proto, že měl Zvířetník a Zvířetníky rád. Byl mezi námi opravdu moc rád. Pomáhali jsme mu lépe vydržet poslední dobu, než se mohl přestěhovat zpátky do Čech. A pomáhali jsme mu překonat i určité rozčarování a osobní problémy, které se objevily po jeho návratu. Bohužel nastaly okolnosti, které ho od Zvířetníku odkláněly, ale nikdy Zvířetník nepřestal číst a zajímat se o něj.

Mnohokrát se pokoušel vrátit. Ale z mnoha důvodů se mu to nikdy nepodařilo trvale. V jeho případě jako by se bohužel potvrdilo, že nelze dvakrát vstoupit do téže řeky. Mimo okolností, které nemohl ovlivnit, ho také trápilo, že jeho čas na Zvířetníku už minul, že jeho povídání nikoho nezajímá a že mu to už tak nepíše. Což samozřejmě nebyla pravda, ale on to tak vnímal.

Byla jsem proto moc ráda, že jsem dne 15. května 2013 mohla na Našem Zvířetníku oznámit, že vyšly WWWčkovy člověčiny, knižně uspořádaný soubor všech dostupných vyprávění www, který velice obětavě připravila, ilustrovala a na svém webu umístila Kaa.

Www z toho měl ohromnou radost, jak si konečně můžete přečíst sami pod zmíněným článkem. Byla jsem ráda, protože na začátku, když jsem s ním mluvila o myšlence znovuobnovit blog, který zanikl spolu se stránkami pana Kadluse, www trval právě jen na rekonstrukci blogu a o knížce nechtěl ani slyšet. Protože prý jeho texty si knižní uspořádání nezaslouží.

Takový byl www. Skromný, nadaný, velice lidský, vtipný, galantní, soucitný a šlechetný. Král pohádek a král lidských srdcí.

Nenahraditelný.

(21. 3. 2014, Neviditelný pes - Zvířetník)

http://neviditelnypes.lidovky.cz/105x148-nenahraditelni-0qn-/p_zviretnik.aspx?c=A140320_194_132_p_zviretnik_dru

{fshare}